

С Т А Н О В И Щ Е

От проф.д-р Димитър Илиев Костов

Юридически факултет на СУ“Св.Кл.Охридски“

Член на Научно жури за защита на дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

Научна специалност „Административно право и административен процес“, професионално направление 3.6. „Право“.

Катедра „Публичноправни науки“ при Юридическия факултет на Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“.

Тема: **„Оспорване на нормативни административни актове“**

Дисертант: Георги Константинов Недев

I.Задочният докторант Георги Константинов Недев е роден на 08.04.1980 г. Завършва Отрасловоикономическия факултет на УНСС през 2003г. и Юридическия факултет на ПУ“Паисий Хилендарски“ през 2010г. През периода 2011-2016г. е докторант по Административно право и административен процес в Пловдивския университет, като същевременно е практикувал, като от 2011г. до настоящия момент е и адвокат към Адвокатска колегия –Пловдив.

Представеният дисертационен труд е разработен при спазване на изискуемите се процедурни правила, обсъден от катедра“Публичноправни науки“ и насочен за защита пред специализирано научно жури.

Трудът е в обем от 212 страници и библиография на използвана научна литература, обхващаща над 90 източника. Състои се от увод, три глави и заключение.

Структурата на изложението е логично изградена, трудът е написан на стегнат и ясен език.

Заслужава да се отбележи също, че правилно се представят становищата на различни автори, като впечатлява и коректната полемика в тази връзка.

Положително мнение бих могъл да изразя и по отношение на автореферата на докторанта – той е коректно и синтезирано обобщение на цялостното съдържание на дисертационния труд.

II. Изхождайки от обстоятелството, че все пак това е само становище, без да претендирам за изчерпателност бих очертал важни приносни моменти на труда в следните насоки:

Независимо, че по същество си представлява продължение на научните изследвания в областта на оспорването на административните актове, в т.ч. и нормативните, трудът има своята актуалност с оглед на обстоятелството, че въпросите на нормативния административен акт заеха самостоятелно място в кодификацията на административния процес чрез приемането на АПК и от тази гледна точка един нов анализ на проблема за оспорването им има несъмнено своята научна стойност.

Проблемите са разработени на добра теоретична основа и задълбочено анализирана нормативна уредба и съдебна практика, която бих желал да подчертая е богата.

Дисертантът е определил като свои важни научни задачи изясняване на спецификата на производството по оспорване на нормативните административни актове, както и обстоятелственото разглеждане и анализ на основанията за оспорване. Тези части в изложението на дисертационния труд логично заемат и най-голям обем – общо 164 страници. Би могло да се подчертае, че задачите са в добра степен реализирани, което е също теоретична заслуга на автора. В тази връзка са използвани добре различни методи на изследване, сред които историческият, системният, сравнително-правният и др.

Положителна оценка заслужава интересното и подробно проследяване на историческото развитие на възможността за оспорване на нормативните административни актове /с.21-26/, което има своето и теоретико, и практико-познавателно значение.

Подчертано приносен характер има разширеното и аналитично разглеждане на всички основания за оспорване на нормативните административни актове. Личи всеобхватност на проблемите, привличане и полемизиране с различните автори становища на най-широка основа, включващо и заемане на собствени позиции, което всъщност е относимо към цялостното изложение в труда/с.34,35,39,51 и др./. Специално бих искал да отбележа подхода на автора при разглеждането на „липсата на

компетентност“ като основание за оспорване на нормативните административни актове. Методологично правилно, изхождайки от неговата значимост и следвайки теорията и законодателството, авторът го е поставил на първо място сред основанията. Представена е основата за анализиране на проблемите в това отношение като е посочено, че „базисните“ хипотези, при които е налице некомпетентност са първо - липса на основна компетентност и второ – превишаване на власт. Липсата на основна компетентност – означаваща „изначално“ непритежаване на правомощие да се издаде съответен административен акт, а превишаването на власт – обусловено от наличието на основна компетентност, както се отбелязва на с.49. Това е предопределило и правилните съждения на дисертанта относно вида на пораждащата се недействителност за административния акт.

Считам, че заслужава внимание, също така, и задълбоченият анализ на основанието за оспорване „неспазване на установената форма“. Основателно дисертантът е отделил внимание на значението на обнародването и удостоверяването на текстовете като специфични изисквания при издаването на нормативните административни актове и естествено – последиците от неспазването им. Тези аспекти на изследването също заслужават положителна оценка.

Във връзка с приносните моменти следва да се оценят по достойнство и анализите, свързани със въпросите за правния интерес при оспорването на нормативните административни актове, за страните в съдебното производство и други аспекти като действие на оспорването, на съдебното решение и пр.

Както бе отбелязано по-горе, едно становище поради своя характер не може да претендира за изчерпателност. Но считам за необходимо да се отбележи и факта, че в труда се съдържат и редица предложения „de lege ferenda“, като внимание заслужават, например, тези за изричното посочване в АПК на субектът и срокът за предприемане на действия по публикуването на съдебното решение, с което се обявява нищожност или се отменя нормативния административен акт, за въвеждането на критерии, стесняващи процесуалната легитимация на съсловните организации и юридическите лица с нестопанска цел във връзка с обосноваването на „правен интерес „ и др.

III. Теоретична стойност имат и отделни публикации на докторанта, свързани с дисертационния труд. Като такива бих посочил, например статиите „Някои проблеми при оспорване на нормативни административни актове“ – Сб. Научна конференция на ПУ „Паисий Хилендарски“ - Пловдив,

Правна наука-Традиции и актуалност, 2012., „Липсата на компетентност на административния орган,като основание за оспорване на нормативен административен акт“ – Научни трудове на ИДП при БАН, Том X, 2015 и др.

Като бележки, с оглед прецизирането на труда, на с.198, 203, 205, 206 би следвало да се коригират изразите, в които се прави разлика между „незаконосъобразност“ и „нищожност“, а също между „нищожност“ и „недействителност“/с.205/. Известна е общотеоретичната постановка, че нищожността не е явление, различно от незаконосъобразността, както и от недействителността на административния акт. Също, в посочената научна литература е допуснато повторение на три научни труда/ отнася се за „Административен процес на РБългария“, Сиби,С.,2011; Нови моменти в Административния процес според АПК, Сиела, С.2007 и „Административен процес, Сиела,2009/.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Предложеният дисертационен труд представлява аналитично научно изследване в областта на административния процес. Съдържа редица научни приноси, обогатяващи административноправната теория, в частност административнопроцесуалната. Той представя дисертанта като добре подготвен теоретично млад специалист със способност за самостоятелни научни изследвания

Всичко това ми дава основание да дам своята ПОЛОЖИТЕЛНА оценка за труда и **да предлага** на уважаемото Научно жури да присъди на докторанта ГЕОРГИ КОНСТАНТИНОВ НЕДЕВ образователната и научна степен „ДОКТОР“.

16.10.2017г.

София

Проф.д-р Д.Костов:

